

ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД міста КИЄВА

01025, м. Київ, вул. Десятинна, 4/6

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ м. Київ

28.02.2008 р.

№ 2/97 - 5/255

За позовом Семерея Петра Івановича
До Національної комісії з питань регулювання зв'язку України
Про визнання протиправним і скасування наказу, поновлення на роботі та
стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу

Головуючий суддя Келеберда В.І.

Судді Блажівська Н.Є.

Кочан В.М.

Секретар Мельникова Л.В.

Представники сторін:

Позивач Семерей П.І.

Від позивача Гой А.А.

Від відповідача не з'явилися

Обставини справи:

Ухвалою суду від 29.11.07 року об'єднано для спільного розгляду і вирішення справи № 2/97 та № 5/255. Об'єднаним справам присвоєно загальний номер № 2/97-5/255.

Позовні вимоги заявлено про визнання незаконними та скасування наказів Зверева В.П. від 27.09.07р. № 139/к «Про звільнення Семерей П.І.» та від 01.10.07р. № 140/к; про заборону відповідачу-1 – Національній комісії з питань регулювання зв'язку України (НКРЗ) перешкоджати позивачу здійснювати обов'язки члена НКРЗ та про зобов'язання відповідача – НКРЗ продовжити нарахування заробітної плати позивачу з 01.10.07р. та анулювати запис в трудовій книжці позивача про звільнення як помилковий; про визнання незаконним та скасування Розпорядження Кабінету Міністрів України від 27.09.07р. № 763-р «Про звільнення Семерей П.І.»; про поновлення позивача на посаді члена НКРЗ; про стягнення заробітної плати позивача за час вимушеного прогулу з 01.10.07р. та про зобов'язання відповідача-2 – КМУ анулювати запис в трудовій книжці позивача про звільнення як помилковий.

В ході розгляду справи позивач уточнив заявлені вимоги та просив суд визнати незаконним та скасувати Розпорядження Кабінету Міністрів України

від 27.09.07р. № 763-р «Про звільнення Семерея П.І...»; визнати незаконним та скасувати накази Голови НКРЗ від 27.09.07р. № 139/к «Про звільнення Семерей П.І.» та від 01.10.07р. № 140/к; поновити Семерея П.І. на посаді члена НКРЗ та стягнути з відповідача-1 заробітну плату за час вимушеного прогулу, починаючи з 01.10.07р.

В подальшому позивач відкликав позов в частині вимог щодо визнання незаконним та скасування Розпорядження Кабінету Міністрів України від 27.09.07р. № 763-р «Про звільнення Семерея П.І...», в зв'язку з тим, що постановою КМУ від 24.12.07р. № 1403 скасоване оскаржуване Розпорядження відповідача-2.

Ухвалою суду від 04.02.08р. залишено без розгляду позов Семерея П.І. в частині визнання незаконним та скасування Розпорядження Кабінету Міністрів України від 27.09.07р. № 763-р «Про звільнення Семерея П.І...».

В обґрунтування позовних вимог позивач посилався Закони України «Про телекомунікації», «Про державну службу» та на Кодекс законів про працю України та вказав на порушення відповідачем процедури звільнення позивача під час його перебування на лікарняному. Крім того, зазначив, що відповідачем не дотримано процедуру притягнення до дисциплінарної відповідальності.

Відповідач - НКРЗ проти позову заперечив з тих підстав, що позивача було звільнено за прогул, про що складено відповідні акти, а прийняття Розпорядження КМУ обумовлено специфікою законодавства в сфері державної служби, а тому прийняття рішення про звільнення позивача відбулось у межах повноважень та з дотриманням процедури. В процесі судового розгляду справи (після відкликання позивачем позову до КМУ), представник відповідача заявив клопотання про залучення Кабінету Міністрів України до участі у справі в якості третьої особи, яка не заявляє самостійні вимоги на предмет спору, на стороні відповідача - НКРЗ, мотивуючи своє клопотання тим, що НКРЗ видає наказ про початок або припинення роботи членів НКРЗ на підставі відповідного рішення уповноваженого органу державної влади - Кабінету Міністрів України. Проте судом відмовлено в задоволенні заявленого клопотання відповідача.

Розглянувши подані документи і матеріали, всебічно і повно з'ясувавши фактичні обставини, на яких ґрунтується позов, оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд, -

ВСТАНОВИВ:

Законом України «Про телекомунікації» від 18.11.03р. № 1280-IV передбачено утворення органу регулювання у сфері телекомунікацій, яким є Національна комісія з питань регулювання зв'язку (НКРЗ). НКРЗ є центральним органом виконавчої влади із спеціальним статусом, який підконтрольний Президенту України. НКРЗ діє на підставі Положення про Національну комісію з питань регулювання зв'язку, розробленого відповідно до законодавства і затвердженого Президентом України (ст. 17 Закону).

Статтею 20 зазначеного Закону визначено склад, порядок призначення

членів та керівництва НКРЗ. Відповідно до зазначеної норми НКРЗ складається з Голови Комісії та семи членів Комісії, яких призначає за поданням Прем'єр-міністра України на посади та припиняє їх повноваження на цих посадах Президент України.

Голова та члени НКРЗ повинні бути громадянами України не старше 65 років, мати вищу освіту, практичний та управлінський досвід, стаж роботи в галузі зв'язку не менше чотирьох років.

Голова та члени НКРЗ не можуть бути власниками корпоративних прав операторів телекомунікацій та поштового зв'язку, виробників телекомунікаційного обладнання, діяльність яких відповідно до цього Закону регулюється НКРЗ, отримувати від них фінансову або матеріальну винагороду та допомогу чи займати будь-яку посаду, в тому числі на громадських засадах.

Голова та члени НКРЗ можуть бути звільнені з посади у разі:

- 1) подання у відставку;
- 2) припинення громадянства України;
- 3) неможливості виконувати свої обов'язки за станом здоров'я;
- 4) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо них;
- 5) порушення обмежень, передбачених частиною п'ятою цієї статті.

Указом Президента України від 19.04.05р. № 664/2005 «Про склад Національної комісії з питань регулювання зв'язку України» Семерія Петра Івановича призначено членом НКРЗ.

На підставі зазначеного Указу Президента України та наказу НКРЗ від 19.04.05р. № 2 в трудовій книжці позивача зроблено відповідний запис від 19.04.05р. за порядковим номером № 20.

01.10.07р. Семерей П.І. звільнений з займаної посади на виконання розпорядження Кабінету Міністрів України від 26.09.07р. № 763-р згідно з пунктом 4 частини першої статті 40 КЗпП України, про що видано наказ НКРЗ від 27.09.07р. № 139/к «Про звільнення Семерей П.І.» та наказ НКРЗ від 01.10.07р. № 140/к «Про виплату грошової компенсації Семерей П.І.» за підписом Голови НКРЗ Зверева В. Зазначені відомості занесено до трудової книжки позивача під порядковим номером № 24.

Положення п. 4 ч. 1 ст. 40 КЗпП України передбачають, що трудовий договір, укладений на невизначений строк, а також строковий трудовий договір до закінчення строку його чинності можуть бути розірвані власником або уповноваженим ним органом у випадку прогулу (в тому числі відсутності на роботі більше трьох годин протягом робочого дня) без поважних причин.

Як вбачається з матеріалів справи, відповідачем було складено акт про підтвердження факту відсутності на роботі Семерей П.І. 24 та 25 липня 2007 року. Акт датовано 25.07.07р. Проте зазначений акт судом не може бути прийнятий до уваги як належний доказ у справі, оскільки з повідомлення відповідача від 17.09.07р. № 01-5733/17, надісланого на адресу Кабінету Міністрів України, вбачається, що тільки 12 вересня 2007 року виявлено факт надання неправдивої інформації Семерей П.І. щодо перебування його на роботі 24 та 25 липня 2007 року. Тобто факт прогулу, в зв'язку з яким

звільнено позивача, встановлено у часі пізніше, ніж було складено акт. На питання суду щодо наведених обставин, представник відповідача відповідних документальних доказів правомірності вчинення своїх дій суду не надав.

Згідно з ч. 4 ст. 70 КАС України обставини, які за законом повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися ніякими іншими засобами доказування, крім випадків, коли щодо таких обставин не виникає спору.

З документів, наданих відповідачем, вбачається, що фактично факт прогулу позивача було встановлено на підставі роздруківки даних про виклики, номери, тривалість розмови та місце знаходження абонента за період з 23.07.07р. по 28.07.07р., що надана МТС на запит НКРЗ від 06.09.07р. № 5457/122. Проте такого документального доказу суду пред'явлено не було. Крім того, суду не пред'явлено відповідних доказів та не пояснено на підставі яких даних було проведено перевірку виконання службових обов'язків позивача, порядок його ознайомлення з прийнятим рішенням відповідача тощо.

Відповідно до ч. 1 ст. 71 КАС України кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 72 цього Кодексу.

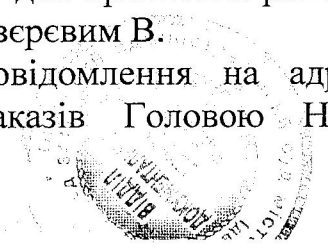
Згідно ст. 147 КЗпП України за порушення трудової дисципліни до працівника може бути застосовано один із заходів стягнення, зокрема звільнення. При цьому, дисциплінарні стягнення застосовуються органом, якому надано право прийняття на роботу (обрання, затвердження і призначення на посаду) даного працівника.

Указом Президента України від 28.09.07р. № 926/2007 «Про зупинення дії розпорядження Кабінету Міністрів України від 26 вересня 2007 року № 763-р» зупинено дію розпорядження КМУ «Про звільнення Семерея П.І. з посади члена Національної комісії з питань регулювання зв'язку». В тексті Указу Президент України визначив, що розпорядження КМУ № 763-р від 26.09.07р. не відповідає статтям 17, 42, пунктам 1 і 17 частини першої статті 106 Конституції України, Законам України «Про природні монополії» та «Про телекомунікації».

Указом Президента України від 15.08.07р. № 708/2007 «Про зупинення дії постанов Кабінету Міністрів України від 21 березня 2007 № 482, № 483, від 25 липня 2007 року № 971 та розпоряджень Кабінету Міністрів України від 12 травня 2007 року № 294-р, від 23 травня 2007 року № 331-р» зупинено наведені акти КМУ про звільнення Гайдука О.В. з посади Голови НКРЗ, про призначення Зверева В.П. Головою НКРЗ, про затвердження Положення про НКРЗ, про звільнення Апасова С.І. з посади члена НКРЗ, про призначення Костриби Н.П. членом НКРЗ. Даним Указом Президент України зазначив про невідповідність прийнятих актів КМУ Конституції та законодавству України.

Повідомлення від 17.09.07р. № 01-5733/17 «Про Семерея П.І., члена НКРЗ», що направлено відповідачем на адресу КМУ для прийняття рішення про звільнення позивача, підписано Головою НКРЗ Зверевим В.

Тобто, на час направлення зазначеного повідомлення на адресу Кабінету Міністрів України та підписання наказів Головою НКРЗ

повноваження Зверева В. були зупиненні.

Визнаючи важливість права на працю як основи життєдіяльності людини, Конституція України закріплює та гарантує основні трудові права громадян (статті 43, 44, 45, 46) і встановлює, що основи соціального захисту, форми і види пенсійного забезпечення, засади регулювання праці і зайнятості визначаються виключно законами України (пункт 6 частини першої статті 92).

Конституційний Суд України у своєму рішенні від 09.07.98р. «Справа за конституційним зверненням Київської міської ради професійних спілок щодо офіційного тлумачення частини третьої статті 21 Кодексу законів про працю України (справа про тлумачення терміну «законодавство»)» встановив, що особливістю правового регулювання трудових відносин є те, що вони регламентуються розгалуженою системою нормативних актів, прийнятих органами різних рівнів, у тому числі за участю трудових колективів та профспілок. Проте, найбільш соціально важлива частина трудових відносин, яка охоплюється конституційним поняттям «засади регулювання праці і зайнятості», визначається лише законом.

Державна служба в Україні - це професійна діяльність осіб, які займають посади в державних органах та їх апараті щодо практичного виконання завдань і функцій держави та одержують заробітну плату за рахунок державних коштів.

Загальні засади діяльності, а також статус державних службовців встановлено Законом України «Про державну службу». Зазначеним законом визначено окремі види підстав припинення державної служби, крім тих, що встановлені Кодексом законів про працю України.

Пункт четвертий статті 36 Кодексу законів про працю України передбачає можливість припинення трудового договору шляхом розірвання його, зокрема, з ініціативи власника.

Проте судом не встановлено факту порушення позивачем норм Законів України «Про державну службу» та «Про телекомунікації» в частині відповідності заняття посади та порушення трудової дисципліни.

Кодекс законів про працю України регулює трудові відносини всіх працівників, сприяючи зростанню продуктивності праці, поліпшенню якості роботи тощо. У тексті Кодексу посилення "адміністрація", "адміністрація підприємства, організації", "адміністрація підприємства, установи, організації" замінено посиленням "власник або уповноважений ним орган", посилення "робітники і службовці" - посиленням "працівники" згідно із Законом Української РСР від 20 березня 1991 року N 871-ХІІ.

Як зазначалося вище, відповідно до Закону України «Про телекомунікації» НКРЗ є центральним органом виконавчої влади із спеціальним статусом, який підконтрольний Президенту України та діє на підставі Положення про Національну комісію з питань регулювання зв'язку, затвердженого Президентом України. В даному випадку, Президент України наділений Законом призначати членів НКРЗ та припиняти їх повноваження на цих посадах, а отже відповідно до положень КЗпП України, наділений функцією власника, тому звільнення Семерея П.І. мало відбутися шляхом

прийняття відповідного акту Президента України.

Форми, найменування і порядок прийняття актів державними чи іншими органами залежать від місця даного органу в системі відповідних органів та його компетенції і регламентуються Конституцією України, відповідними законами України та положенням (статутом) про такий орган.

Відповідно до ст. 113 Конституції України Кабінет Міністрів України є вищим органом у системі органів виконавчої влади, якій у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України. Проте в матеріалах справи відсутні докази надіслання відповідного подання Прем'єр-міністра на адресу Президента України з пропозицією про звільнення позивача.

Для реалізації завдань, функцій та інтересів держави в процесі державного управління створюються спеціальні органи, які діють в межах своїх повноважень, що і передбачено Законом України «Про телекомунікації». Саме ця особливість визначає при припиненні повноважень членів НКРЗ видання відповідного указу Президентом України.

Держава гарантує працездатним громадянам правовий захист від необгрунтованої відмови у прийнятті на роботу і незаконного звільнення, а також сприяння у збереженні роботи (ст. 51 КЗпП України).

Крім наведених підстав правомірності заявлених вимог, суд звертає увагу також на ті обставини, що 24.12.07р. Кабінетом Міністрів України постановою № 1403 скасовано акти КМУ, дію яких зупинено указами Президента України, зокрема згідно додатку, п.11. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 березня 2007 р. № 482 «Про звільнення Гайдюка О.В. з посади Голови Національної комісії з питань регулювання зв'язку України»; п.12. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 березня 2007 р. № 483 «Про призначення Зверєва В.П. Головою Національної комісії з питань регулювання зв'язку України»; п.14. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 12 травня 2007 р. № 294 «Про звільнення Апасова С.І. з посади члена Національної комісії з питань регулювання зв'язку України»; п.15. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 23 травня 2007 р. № 331 «Про призначення Костриби Н.П. членом Національної комісії з питань регулювання зв'язку України»; п.32. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 26 вересня 2007 р. № 763 «Про звільнення Семерея П.І. з посади члена Національної комісії з питань регулювання зв'язку України» та п.34. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2007 р. № 840 «Про призначення Колобова С.О. членом Національної комісії з питань регулювання зв'язку України».

Таким чином, накази про звільнення позивача та про виплату грошової компенсації підписані особою, яка не є Головою НКРЗ, а у разі відсутності відповідного акту Президента України у відповідача взагалі не має правових підстав для ухвалення рішення у формі наказу про звільнення позивача. Така позиція суду й підтверджена діями КМУ щодо скасування зупинених Президентом актів.

За таких обставин, суд приходить до висновку про обгрунтованість

вимог позивача, а тому позов визнається таким, що підлягає задоволенню.

Керуючись ст.ст. 161-163 КАС України, Окружний адміністративний суд міста Києва, -

ПОСТАНОВИВ:

Задовольнити адміністративний позов.

Визнати протиправними та скасувати накази Голови Національної комісії з питань регулювання зв'язку України від 27 вересня 2007 року № 139/к, та №140/к від 1 жовтня 2007 року.

Поновити Семерея Петра Івановича на посаді члена Національної комісії з питань регулювання зв'язку України.

Стягнути з Національної комісії з питань регулювання зв'язку України на користь Семерея Петра Івановича заробітну плату за час вимушеного прогулу з 01.10.2007 року 59430 (п'ятдесят дев'ять тисяч чотириста тридцять) гривень.

Допустити негайне виконання постанови в частині поновлення Семерея Петра Івановича на посаді члена Національної комісії з питань регулювання зв'язку України та стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу у розмірі за один місяць, а саме 10188 (десять тисяч сто вісімдесят вісім) гривень.

На постанову може бути подана апеляційна скарга в порядку ст. 186 КАС України шляхом подання заяви про апеляційне оскарження постанови протягом 10 днів з дня її проголошення та наступного подання апеляційної скарги протягом 20 днів з дня подання заяви про апеляційне оскарження.

Постанова суду набирає законної сили після закінчення строку подання заяви про апеляційне оскарження (ст.254 КАС України).

Головуючий суддя

В.І. Келеберда

Судді

Н.Є. Блажівська

В.М. Кочан

